

anvendt med Havnene som Basis for søgaaende Fiskeri, saa er Forholdet allerede nu saaledes, at en rentabel og tidsmæssig Udvidelse af det søgaaende Fiskeri ogsaa i Kattegat og Østersøen er afhængig af Havneudvidelser og Nybygning af Havne.

Men Forholdet er tillige saaledes, at den væsentligste store Mulighed for en tidsmæssig Udvikling af vort søgaaende Fiskeri ligger i Vesterhavet, og at denne Mulighed er afhængig af Havne paa Jyllands Vestkyst.

Da det søgaaende Fiskeri i Henhold til det anførte er den eneste Udviklingsmulighed af væsentlig Betydning, der staar aaben for Fiskerierhvervet, følger heraf, at den søgaaende Flaade til Trods for Havnemangelen stadig vokser, men deraf følger igen, at Løsningen af Vestkysthavnesagen ikke vedblivende kan skydes ud i Fremtiden, uden at der derved slaas Bom for Erhvervets videre Udvikling. Selv om der straks tages fat paa Løsningen af den Plan, man andrager om, og de forberedende Arbejder paabegyndes, inden Aaret er omme, vil der dog hengaa et saa stort Aaremaal, inden Arbejderne er tilendebragte, at Fiskeriet vil blive følelig hemmet i sin Udvikling, forinden Havnene kan tages i Brug; thi, som anført: Havnemangelen virker allerede nu meget føleligt, og denne Virkning øges Aar for Aar.

Under Henvisning til det i tidligere Andragender og Erklæringer om samme Sag anførte:

(Andragende af	5. December	1907	til Regering og Rigsdag,
—	af 26. Januar	1910	til Ministeriet Zahle,
—	af 19. Oktober	1910	til Ministeriet Berntsen,
Erklæring af	14. Januar	1914	til Ministeren for offentlige Arbejder),

tillader Bestyrelsen sig yderligere at udtale, at under det Ansvar, vi har overfor vore Vælgere (de delegerede for Landets 125 Fiskeriforeninger), og overfor Foreningens højeste Myndighed, de ordinære Generalforsamlinger, hvor der Aar efter Aar er stillet Krav til Bestyrelsen om saa energisk som muligt at arbejde for Sagens Gennemførelse, har vi i fuld Enighed med vore Kammerater, de danske Fiskere, følt os forpligtede til, saa godt som vi har formaaet, i dette Andragende indtrængende at anmode den høje Regering og Rigsdag om ikke atter at udsætte Sagen, men saa hurtigt som muligt løse den under Hensyntagen til og i Overensstemmelse med det i Andragendet anførte.

I Rigsdagssamlingen 1907—08 vedtog Landstinget i Anledning af et Andragende om Anlæg af en Fiskerihavn at henvise Spørgsmaalet om Anlæg af een eller flere Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst til Undersøgelse og Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder, efter at denne under Forhandlingerne i Tinget havde erklæret, at det var „et af de vigtigste Spørgsmaal, der overhovedet foreligger for Ministeren for offentlige Arbejder“. I Overensstemmelse med denne tidligere Vedtagelse af Landstinget foreslaar Udvalget, at Andragendet henvises til Ministeren for offentlige Arbejder.

Christiansen. Ejsing. Holstein-Holsteinborg. Johansen.

Johnsen, A. Lund. Piper. Niels Rasmussen.
Formand og Ordfører.

K. Jensen var fraværende, da Betænkningen blev afgivet.